

ADVIES
VAN 25 JUNI 2014
OVER HET ONTWERP VAN BESLUIT
TOT UITVOERING VAN HET DECREET COMPLEXE PROJECTEN

INHOUD

I.	SITUERING	1
II.	ALGEMENE BEOORDELING	1
III.	VERSNELLING EN VEREENVOUDIGING	2
IV.	INSpraak EN PARTICIPATIE	2
V.	ADVIESVERLENING	4
VI.	MILIEUEFFECTRAPPORTAGE.....	5
VII.	AFSTEMMING VCRO	6
VIII.	COMPLEXE PROJECTEN OP LOKAAL NIVEAU	6

I. SITUERING

1. Op 9 mei 2014 gaf de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van besluit tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten. SARO ontving op 19 mei 2014 een adviesvraag van minister Philippe Muyters over dit ontwerp van besluit. De adviesvraag gaat uit van een adviestermijn van dertig dagen. Met voorliggend advies, goedgekeurd op de raad van 25 juni 2014, komt de raad nagenoeg tegemoet aan de vooropgestelde adviestermijn.
2. Het decreet complexe projecten werd op 25 april 2014 bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse Regering.¹ SARO bracht op 26 juni 2013 advies over het ontwerp van decreet complexe projecten.² Dit decreet regelt de mogelijkheid om voor een complex proces te kiezen voor een geïntegreerde besluitvormingsprocedure. De nieuwe procesaanpak - zoals vastgelegd in de routeplanner - is opgebouwd uit drie fases (verkenningfase, onderzoeksfase en uitwerking-fase). Het betreft een procedureel kaderdecreet waarin overwegend procedurele aspecten verankerd worden.
3. Het voorliggend ontwerp van besluit ter uitvoering van het decreet complexe projecten bestaat uit vier hoofdstukken. Onder hoofdstuk 1 'Algemene bepalingen' geeft het ontwerp van besluit kort invulling aan enkele begrippen. Hoofdstuk 2 'Besluitvormingsprocedures' gaat verder in op de verkenningfase, de onderzoeksfase en de uitwerkingfase.
Hoofdstuk 3 'Procedurele modaliteiten' is het meest omvangrijke hoofdstuk. Dit hoofdstuk geeft verder invulling aan 1° de raadpleging over de alternatievenonderzoeksnota, 2° de adviesverlening over de alternatievenonderzoeksnota, het voorontwerp van voorkeursbesluit, de projectonderzoeksnota en het voorontwerp van projectbesluit, 3° het openbaar onderzoek en 4° de milieueffectrapportage. Een laatste hoofdstuk formuleert nog enkele slotbepalingen.
4. Voorliggend advies is een strategisch advies; dit betekent dat SARO focust op strategische hoofdlijnen en niet op detailniveau.

II. ALGEMENE BEOORDELING

5. In zijn advies van 26 juni 2013 formuleerde de raad diverse bemerkingen ten aanzien van het decreet complexe projecten. De raad vroeg onder meer om betrokken te worden bij de verdere invulling van de uitvoeringsbesluiten. Deze uitvoeringsbesluiten (o.a. inzake openbaar onderzoek en adviesverlening) zullen immers cruciaal zijn voor het garanderen van een democratisch besluitvormingsproces.

In voorliggend advies formuleert de raad diverse bemerkingen ten aanzien van inspraak en

¹ De parlementaire voorbereiding van het decreet complexe projecten is terug te vinden op: <http://www.vlaamsparlament.be/Proteus5/showParlInitiatief.action?id=911896>

² SARO 2013|018. Advies van 26 juni 2013 over het ontwerp van decreet complexe projecten www.sarovlaanderen.be

participatie bij de voorziene procedures voor complexe projecten. De raad vraagt aandacht voor het gelijkheidsbeginsel. Overheden en burgers moeten een gelijkaardige behandeling krijgen ongeacht de procedure die doorlopen wordt. Tevens formuleert de raad bedenkingen bij de individuele kennisgeving van het voorkeursbesluit en het projectbesluit. SARO wijst eveneens op het belang van informeel overleg (zie verder deel IV van dit advies).

Ook inzake adviesverlening vraagt de raad aandacht voor het gelijkheidsbeginsel. De raad vraagt tevens om de huidige adviesrol van SARO, Procoro en Gecoro inzake de ruimtelijke uitvoeringsplannen voldoende te bewaken (zie verder deel V van dit advies).

Verder vraagt de raad in dit advies aandacht voor de beoogde versnelling en vereenvoudiging (deel III), voor de kennisgeving inzake de milieueffectrapportage (deel VI) en voor de afstemming met de VCRO (deel VII). Ten slotte vraagt de raad om het ontwerp van besluit nog eens grondig te screenen in functie van een realistische uitvoering van complexe projecten op gemeentelijk en provinciaal niveau (deel VIII).

III. VERSNELLING EN VEREENVOUDIGING

6. Bewaak de beoogde versnelling en vereenvoudiging. Het decreet complexe projecten beoogt een versnelling en vereenvoudiging van de uitvoering van maatschappelijk belangrijke complexe projecten. SARO heeft in eerdere adviezen het belang van vereenvoudiging en versnelling steeds ondersteund.

SARO meent dat momenteel nog onvoldoende is aangetoond dat deze doelstellingen inzake 'versnelling' en 'vereenvoudiging' ook effectief bereikt zullen worden met het decreet en met voorliggend ontwerp van besluit. Er bestaat immers nog veel onduidelijkheid over de concrete toepassing van dit decreet. Dit is deels te wijten aan de onduidelijkheid over 'de routeplanner'.

Het decreet complexe projecten (artikel 5,§1) voorziet dat de Vlaamse Regering een methodiek ter beschikking stelt - in de vorm van een routeplanner - die de procesaanpak van de geïntegreerde besluitvormingsprocedure voor complexe projecten verduidelijkt. De raad merkt op dat - in tegenstelling tot wat in de nota van de Vlaamse Regering staat vermeld - deze routeplanner nog steeds niet beschikbaar is.³ De routeplanner maakte ook geen deel uit van de stukken die voor advies werden bezorgd aan de SARO. Het is evident dat dit voor de raad een volwaardige inschatting van (de impact van) voorliggend ontwerp van besluit bemoeilijkt.

IV. INSPRAAK EN PARTICIPATIE

7. Aandacht voor het gelijkheidsbeginsel. Het verslag van de Vlaamse Regering bij voorliggend ontwerp van besluit stelt dat er over gewaakt is dat de kennisgeving en openbaarmaking, de mogelijkheden tot inspraak en participatie over het geheel van de procedure van een complex project *'(zo goed als) identiek zijn aan de procedure van de overeenkomstige sequentiële sporen van de opmaak van een RUP en het navolgend vergunningentraject'*. Het verslag van de Vlaamse Regering benadrukt verder terecht dat *'overheden en burgers een gelijkaardige behandeling dienen te krijgen ongeacht de procedure die doorlopen wordt.'*

De raad kan deze bezorgdheid inzake 'gelijkaardige behandeling' maximaal ondersteunen. Naast de afzonderlijke procedures voor RUP en vergunningen, voorziet het decreet complexe projecten in een facultatieve geïntegreerde procedure (RUP én vergunning) voor complexe projecten. De raad benadrukt de noodzaak van een gelijkaardige manier van publieke bekendmaking voor beide procedures. De raad verwijst in dit kader naar het recent arrest nr. 114/2013 van de Raad van State ten aanzien van het besluit inzake het integratiespoor plan-

³ Nota aan de Vlaamse Regering. VR 2014 0905 DOC.0723/3, pag.2: *'De routeplanner is integraal toegankelijk op de website complexe projecten: www.complexeprojecten.be'*. De raad merkt op dat deze website op 25 juni 2014 nog steeds niet actief is.

MER. Omdat beide RUP-procedures (de gewone procedure voor MER en een facultatief geïntegreerd MER-spoor) verschillen in de manier van publieke bekendmaking, oordeelde de Raad van State dat het gelijkheidsbeginsel werd geschonden.

De raad meent dat met het decreet complexe projecten en met voorliggend ontwerp van besluit onvoldoende wordt aangetoond dat er geen procedure wordt uitgetekend die - onder meer wat betreft inspraak en participatie - verschilt met de reguliere procedure. Zo stelt de raad bijvoorbeeld vast dat het voorliggend ontwerp van besluit (artikel 2) voorziet dat de startbeslissing enkel bekend wordt gemaakt op de website (website van de overheid die de startbeslissing neemt en website complexe projecten). Er worden dus geen andere bekendmakingsvormen voorzien zoals wel het geval is bij de andere formele beslissingsmomenten. Verderop in dit advies vraagt de raad tevens aandacht voor het gelijkheidsbeginsel inzake de voorziene adviesverlening (zie par. 12 en par. 13) en de kennisgeving van de milieueffectrapportage (zie par.14).

8. Bewaak de individuele kennisgeving van het voorkeursbesluit of projectbesluit. De artikelen 39 tot 47 voorzien in de bekendmaking van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit of projectbesluit via een hele reeks manieren zoals via 1° publicatie op websites, 2° publicatie in dagbladen en in het Belgisch Staatsblad, 3° aanplakking van een affiche en 4° een individuele kennisgeving.

Het verslag aan de Vlaamse Regering benadrukt dat hierbij grotendeels een gelijkaardige regelgeving wordt nagestreefd als bij de bekendmaking van het openbaar onderzoek. De enige uitzondering betreft de individuele kennisgeving.

De raad benadrukt dat de individuele kennisgeving van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit of projectbesluit (artikel 45) zeer sterk afwijkt van de individuele kennisgeving in het kader van het openbaar onderzoek over het ontwerp van voorkeursbesluit of projectbesluit (artikel 27). Artikel 27 bepaalt dat de eigenaars van onroerende goederen die worden onderworpen aan een onteigeningsplan, een rooilijnplan of een grondenruilplan op de hoogte moeten worden gebracht van het openbaar onderzoek over het ontwerp van voorkeursbesluit of het ontwerp van projectbesluit. Artikel 45 voorziet niet in een individuele kennisgeving van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit of projectbesluit aan particuliere eigenaars doch enkel in een kennisgeving aan bepaalde instanties, zoals opgeleid in artikel 27 van het decreet (met name de Vlaamse Overheid, de provincies en gemeenten en de instanties en bevoegde autoriteiten die om advies werden verzocht).

De raad vindt het niet logisch dat (welbepaalde) eigenaars individueel op de hoogte worden gesteld bij het openbaar onderzoek (over het ontwerp van voorkeursbesluit of projectbesluit) maar vervolgens niet bij de bekendmaking van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit of projectbesluit. Deze laatste handeling resorteert immers de grootste rechtsgevolgen. De raad meent dat – gezien de impact van een voorkeursbesluit of projectbesluit - het aangewezen is te voorzien in een individuele schriftelijke kennisgeving aan de eigenaars van de beslissing rond een ontwerp van voorkeursbesluit of projectbesluit. De raad vraagt aldus om artikel 45 aan te passen waarbij een weerspiegeling wordt gerealiseerd met artikel 27.

Aanvullend vraagt de raad om de individuele kennisgeving niet enkel te beperken tot welbepaalde eigenaars (nl. eigenaars van onroerende goederen die worden onderworpen aan een onteigeningsplan, een rooilijnplan of een grondenruilplan) maar uit te breiden naar alle eigenaars van onroerende goederen die getroffen worden door een (ontwerp van) voorkeursbesluit of projectbesluit. De raad wijst op de grote potentiële impact van een ontwerp van voorkeursbesluit of projectbesluit en vraagt daarom om maximaal in te zetten op een goede individuele kennisgeving bij de start van het openbaar onderzoek aan alle eigenaars.

9. Aandacht voor informeel overleg. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt benadrukt dat het voorliggend ontwerp van besluit enkel de belangrijkste procedurestappen bevat die regelgevende verankering behoeven. Om die reden stelt de nota dat informele consultatie,

betrokkenheid en overleg niet geregeld worden in het besluit. De nota benadrukt verder dat *'dit echter niet betekent dat deze niet belangrijk is. Juist integendeel, deze elementen vormen de basis van een zo groot mogelijk draagvlak. Het is de routeplanner die vorm geeft aan de nieuwe procesaanpak, en die een reeks van aandachtspunten, bouwstenen en/of richtlijnen aanreikt om het proces vlot, transparant en gedragen te laten verlopen'*.

De raad kan deze zienswijze voluit ondersteunen. De raad merkt aldus op dat bij de verkenningsfase (artikel 2) en de onderzoeksfase (artikel 3) enkel de formele stappen zijn voorzien. De raad benadrukt evenwel het belang van informeel overleg (naast het formele overleg).

10. Bekendmaking procesnota. De raad merkt ten slotte op dat het decreet (artikel 5. §2) ook voorziet in een procesnota, die aangeeft welke procesaanpak wordt gevolgd en wie de procesverantwoordelijke en de relevante actoren zijn. Het decreet voorziet dat de procesnota openbaar wordt gemaakt. De raad merkt op dat hieromtrent niets vermeld staat in het voorliggend ontwerp van besluit. De raad vraagt om in het ontwerp van besluit verder te duiden via welke kanalen de procesnota bekend zal worden gemaakt aan het brede publiek.

V. ADVIESVERLENING

11. Vier maal een zeer omstandige adviesverlening. Het ontwerp van besluit gaat zeer uitvoerig in op adviesverlening. Achtereenvolgens geeft het besluit invulling aan de adviesverlening over de alternatievenonderzoeksnota (artikels 7-10), het voorontwerp van voorkeursbesluit en de adviesvergadering (artikels 11-13), de project-onderzoeksnota (artikels 14-17) en het voorontwerp van projectbesluit en de adviesvergadering (artikels 18-20).

De raad merkt op dat aldus in het gehele proces viermaal een zeer omstandig proces inzake adviesverlening wordt uitgewerkt. Het betreft telkens zowel een gecoördineerd advies van de leidend ambtenaar, een advies van de gemeenten en provincies alsook een advies van allerlei instanties (o.a. NMBS, Havenbedrijf) en van de relevante strategische adviesraden.

De raad kan deze uittekening van de adviesverlening in het kader van complexe projecten slechts deels ondersteunen en wijst hierna op het gelijkheidsbeginsel (par. 12) en op een volwaardige rol van de adviesraden (par. 13).

12. Aandacht voor het gelijkheidsbeginsel. Onder paragraaf 7 van dit advies vroeg de raad reeds aandacht voor het gelijkheidsbeginsel. Ook inzake advisering wijst de raad op enkele verschillen tussen de reguliere procedure en de procedure voor complexe projecten. Het ontwerp van besluit (onder andere artikel 7,§1) bepaalt bijvoorbeeld dat de procesverantwoordelijke het advies zal vragen (o.a. aan de strategische adviesraden) terwijl dit nu de Vlaamse Regering is. Het ontwerp van besluit bepaalt verder dat de adviezen passeren langs de leidend ambtenaar, terwijl dat in de gewone procedure niet zo is.

13. Bewaak de rol van SARO, Procoro en Gecoro. Samenhangend met voorgaande opmerking stelt de raad vast dat het ontwerp van besluit voorziet in een adviesvraag aan de *relevante* strategische adviesraden over de alternatieven-onderzoeksnota en het voorontwerp van voorkeursbesluit. De strategische adviesraden worden aldus enkel betrokken in de onderzoeksfase. Er is geen adviesvraag voorzien aan de strategische adviesraden in het kader van de uitwerkingsfase (dus noch over de projectonderzoeksnota noch over het voorontwerp van projectbesluit en adviesvergadering). De raad heeft tal van bedenkingen bij deze regeling die zeer sterk afwijkt van de reguliere procedure.

Ten eerste merkt de raad op dat de VCRO (artikel 2.2.6) bepaalt dat de Vlaamse Regering over het voorontwerp van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan advies vraagt aan de SARO. Aangezien met voorliggend ontwerp van besluit SARO niet meer om advies wordt gevraagd in de uitwerkingsfase zou dit betekenen dat het strategisch advies van de SARO over een gewestelijk

ruimtelijk uitvoeringsplan verval. Het decreet complexe projecten bepaalt immers dat pas op het niveau van het ontwerp van projectbesluit een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan zal worden voorgelegd (en dus nog niet op het niveau van het voorkeursbesluit).⁴ In de nota aan de Vlaamse Regering wordt hieromtrent gesteld: *‘Gezien de strategische adviesraden, de Procoro en de Gecoro reeds advies hebben kunnen geven bij het voorkeursbesluit en het hier niet meer gaat om de strategische fase waar nog locatiealternatieven aan de orde kunnen zijn waarover ze reeds eerder hebben geadviseerd, worden zij niet meer hernomen als adviesinstantie in de uitwerkingsfase’*. De raad kan dit niet ondersteunen en vraagt aldus om een strategisch advies van de SARO over het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan expliciet te voorzien; dus op het niveau van het voorontwerp van projectbesluit. Aanvullend stelt de raad vast dat in het ontwerp van besluit sprake is van de ‘relevante’ strategische adviesraden. De raad vraagt om in het ontwerp van besluit expliciet op te nemen dat advies zal worden gevraagd aan *‘de SARO en de andere relevante strategische adviesraden’*.

Ten tweede wijst de raad op de specifieke rol van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening en de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. De VCRO voorziet in een advies van de Procoro (of de Gecoro) in het kader van het openbaar onderzoek over het ontwerp van provinciaal (of het gemeentelijk) ruimtelijk uitvoeringsplan (artikel 2.2.10 en artikel 2.2.14 van de VCRO). Met het voorliggend ontwerp van besluit (artikel 8,§3 en artikel 11) wordt enkel voorzien in een adviesvraag aan Procoro of Gecoro over de alternatievenonderzoeksnota en over het voorontwerp van voorkeursbesluit. De raad kan niet ondersteunen dat met voorliggend ontwerp van besluit de verplichte adviesvraag aan Procoro of Gecoro over een ontwerp van provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan verval. De raad vraagt aldus de advisering door Gecoro en Procoro over het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan in het ontwerp van besluit in te schrijven.

Afsluitend verwijst SARO naar zijn eerdere bemerking ten aanzien van het gelijkheidsbeginsel (cf. par. 7). Het is essentieel dat de overheden en burgers een gelijkaardige behandeling krijgen ongeacht de procedure die doorlopen wordt.

VI. MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

14. Aandacht voor kennisgeving. Het decreet complexe projecten voert een specifieke regeling inzake milieueffectrapportage in. De memorie van toelichting benadrukt dat er voor geopteerd werd om de Europese plan-m.e.r.-richtlijn en project-m.e.r.-richtlijn rechtstreeks te implementeren in het decreet en *‘met andere woorden het DABM wat de m.e.r.-bepalingen betreft terzijde te schuiven, tenzij uitdrukkelijk anders werd bepaald’*. De memorie van toelichting concludeert: *‘De gecombineerde plan-project-MER zoals voorzien in huidig decreet is met andere woorden in overeenstemming met zowel de plan-m.e.r.-richtlijn als de project-m.e.r.-richtlijn’*.⁵

De raad wijst op de nood aan evaluatie van de MER-praktijk en regelgeving in Vlaanderen

⁴ Decreet complexe projecten: Artikel 23. *‘De bevoegde overheid, vermeld in artikel 6, stelt het ontwerp van projectbesluit vast. Het ontwerp van projectbesluit geeft invulling aan het definitief vastgestelde voorkeursbesluit. Een ontwerp van projectbesluit bevat: ... 8° in voorkomend geval, een herkenbaar onderdeel dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan als vermeld in artikel 2.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, en dat de gegevens, vermeld in artikel 2.2.2, §1, van de voormelde codex, bevat, ...’*

⁵ Vlaams Parlement. Stuk 417 (2013-2014) – Nr. 1, 31 januari 2014 (2013-2014), pag.9: *‘In de onderzoeksfase wordt gestreefd naar één op strategisch niveau gekozen alternatief dat wordt vastgelegd in het voorkeursbesluit, waarna deze keuze verder wordt uitgewerkt in de uitwerkingsfase die leidt tot een projectbesluit, dat de formele bestemmingswijziging (een RUP) bevat. In het projectbesluit wordt deze bestemmingswijziging geïntegreerd met de nodige vergunningen, machtigingen en andere toestemmingen. Doel en detailleringsniveau van de twee beslismomenten (voorkeursbesluit en projectbesluit) zijn niet te vergelijken met de huidige beslismomenten die een afzonderlijk planproces en een afzonderlijk vergunningenproces afsluiten. Het geïntegreerde vergunningen- en ruimtelijk planproces zoals beoogd wordt met dit decreet vergt dus een iets andere aanpak van de milieueffectrapportageverplichtingen’*.

waarbij zowel aandacht moet gaan naar de conformiteit met de EU-richtlijn als naar de wijze waarop de MER-praktijk in Vlaanderen is vormgegeven. Deze bemerking is niet enkel relevant voor de regeling inzake complexe processen maar ook voor de reguliere regeling.

VII. AFSTEMMING VCRO

15. Operationalisering aankoopplicht. Artikel 4 van het decreet complexe projecten benadrukt uitdrukkelijk dat het decreet geen afbreuk doet aan de inhoudelijke verplichtingen die zijn vastgesteld in onder meer de VCRO.⁶

SARO wijst in dit verband naar artikel 2.4.10 van de VCRO dat voorziet in een aankoopplicht ten laste van het Vlaamse Gewest indien de eigenaar aantoonbaar dat, ingevolge de vaststelling van één of meer opeenvolgende ruimtelijke uitvoeringsplannen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De raad benadrukt dat - op basis van recente rechtspraak - artikel 2.4.10 reeds op rechtsgeldige basis kan worden ingeroepen door de eigenaar; ook al heeft de Vlaamse Regering nog geen uitvoeringsbesluit goedgekeurd m.b.t. de nadere voorwaarden en procedure voor de aankoopplicht.⁷

De raad merkt op dat het voorliggend ontwerp van besluit (artikel 48) bepaalt dat het decreet en het besluit complexe projecten in werking treedt op 1 juli 2014. Bij de toepassing van het decreet complexe projecten, zal rekening moeten worden gehouden met deze decretale aankoopplicht bij de voorbereiding en de vaststelling van projectbesluiten die zouden gelden als ruimtelijk uitvoeringsplan.

VIII. LOKALE COMPLEXE PROJECTEN

16. Aandacht voor complexe projecten op gemeentelijk en provinciaal niveau. De raad stelt vast dat voorliggend ontwerp van besluit te eenzijdig op maat van de gewestelijke complexe projecten is geschreven en onvoldoende aandacht heeft voor complexe projecten op provinciaal en gemeentelijk niveau. Zonder volledigheid te willen nastreven illustreert de raad dit met volgende voorbeelden:

- Het ontwerp van besluit (artikel 8,§2) bepaalt dat *‘over de alternatievenonderzoeksnota advies wordt gevraagd aan 1° de betrokken gemeenten; 2° de provincie of provincies waarin de betrokken gemeenten, vermeld in punt 1°, liggen’*. Indien het initiatief van de alternatievenonderzoeksnota bij de gemeente ligt, lijkt het voor de raad niet zinvol om nog een adviesvraag over de alternatievenonderzoeksnota aan de betrokken gemeente op te leggen. Advies van de gemeente is wel zinvol als het project zich op het grondgebied van

⁶ In zijn advies van 26 juni 2013 benadrukt SARO dat met het decreet geen andere inhoudelijke beoordelingskader voor complexe projecten mag ontstaan, dan voor projecten die niet volgens de procedure van het decreet verlopen. Een dergelijke werkwijze zou een schending van het gelijkheidsbeginsel kunnen inhouden. De raad uitte zijn bezorgdheid dat met het decreet -voor bepaalde aspecten - de beoordelingsgronden duidelijk anders worden geregeld dan bij de reguliere procedures. Zo merkt de raad onder meer op dat het ontwerp van decreet er van uitgaat dat een voorkeursbesluit (of een projectbesluit) kan afwijken van het richtinggevend en bindende gedeelte van de ruimtelijke structuurplannen en van de voorschriften van plannen van aanleg en van ruimtelijke uitvoeringsplannen. Bovendien voorziet het ontwerp van decreet dat bij de afschaffing of wijziging van de beschermingsbesluiten inzake onroerend erfgoed geen advies meer moet worden gevraagd aan de bevoegde adviesinstanties en brengt het wijzigingen aan in de rol van ankerplaatsen. Het ontwerp van decreet koppelt bovendien tal van rechtsgevolgen aan het projectbesluit en bepaalt onder meer dat het projectbesluit diverse gewestelijke beschermingen inzake onroerend erfgoed en natuur (o.a. beschermd landschap, beschermd dorps- en stadsgezicht, beschermd natuurreserveaat) kan afschaffen. Ten slotte wees de raad op het nieuwsoortig ingevoerd instrument van 'MER' en van 'RUP'.

⁷ Rechtbank van eerste aanleg Brussel, 7 februari 2014, A.R. nrs 07/3795/A & 07/3796/A & 12/738/A.

een buurgemeente voordoet, met invloed op de andere gemeente.⁸

- Het ontwerp van besluit (artikel 8,§3, vierde lid) bepaalt: *‘als de gemeenteraad de startbeslissing heeft genomen wordt advies gevraagd aan het college van burgemeester en schepenen en de betrokken gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.’* De raad meent dat het niet logisch is dat het college van burgemeester en schepenen advies moet geven over de startbeslissing van de gemeenteraad; het college is immers een uitvoerend orgaan van de gemeenteraad. Het college laten adviseren over een standpunt van de gemeenteraad heeft geen meerwaarde. Een gelijkaardige bemerking geldt ten aanzien van artikel 8,§3 derde lid dat ingaat op de advisering door de provincieraad.
- Het ontwerp van besluit (artikel 15,§2) stelt dat over de projectonderzoeksnota advies moet worden gevraagd aan de betrokken gemeente (of provincie). Ook hier geldt de bemerking dat een dergelijke adviesvraag aan de betrokken gemeente (respectievelijk provincie) niet zinvol lijkt in het geval van een gemeentelijk (respectievelijk provinciaal) complex project.
- Artikel 21 van het ontwerp van besluit bepaalt onder meer dat het publiek moet worden geïnformeerd over een openbaar onderzoek via publicatie in drie (landelijke) dagbladen. De raad merkt op dat bij een gemeentelijk RUP momenteel regionale dagbladen volstaan.
- Het ontwerp van besluit voorziet dat in elke fase de leidend ambtenaar en eventueel andere Vlaamse adviesinstanties (als die uit eigen beweging advies geven) betrokken zijn. Dit geldt zowel voor complexe projecten op Vlaams, provinciaal of gemeentelijk niveau. Voor zuiver lokale complexe projecten heeft de raad de indruk dat op Vlaams niveau aldus méér adviesmogelijkheden worden ingebouwd. De raad vraagt om voor provinciale of gemeentelijke complexe projecten te overwegen dat de Vlaamse administratie enkel op een bepaald moment verplicht om advies gevraagd moet worden, en dat voor de andere momenten de adviesvraag facultatief is (zie artikel 8,§1, artikel 15 en artikel 18).

De raad vraagt aldus om het voorliggend ontwerp van besluit nog eens grondig te screenen in functie van een realistische uitvoering van complexe projecten op gemeentelijk en provinciaal niveau.

⁸ De raad vraagt om in artikel 8,§2 te verduidelijken wie wordt bedoeld met ‘de gemeente’ nl. de gemeenteraad of het college. Een gelijkaardige verduidelijking is gewenst voor de provincie.